

Τιμητική Εκδήλωση του ΑΡΗ
για τον ΣΟΛΩΝΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ.

Αΐθουσα Τεχνη Ανταρχειού Δήμου
Κυριακή 28 Μαΐου 1978

Οργανωτής ο Πρόεδρος και Επιμελητής
Αθηνών Όρειος.

Κύριοι Υπουργοί, Κύριε Έπαρχε, Κύριοι Βουλευτές,
Κύριε Διμαρχε, Κύριε Κ' Κύριοι,

"Όταν πριν από λίγους μήνες διαβίβασα
στον Σόλωνα Μιχαηλίδη την απόφαση του
Διοικητικού Συμβουλίου του ΑΡΗ για την οργά-
νωση της αποψινής εκδήλωσης, με σκοπό
να τον τιμήσουμε, και ^{τον} παρακαλούσα να
την αποδέχτη και να παρευρεθεί, δεν πεί-
ραβε καθόλου από το μωαχό μου ότι εκείνο
που του ζητούσα ήτανε να τιμηθεί αυτός
ο ίδιος ζμας. Γιατί, αναμφισβήτητα, η απο-
δοχή του κι η παρουσία του εαυτήν ζού
τη συγκέντρωση, μετατέθηκε δε τιμήμενο
τον ΑΡΗ αντι τον Σ.Μ. Στις 19 του Μάρτη
δε μιά τον έπιτοχί μου έγραφε τα έξης:

"Θά'αγα και πάλι να εύχαριστή-
σω θερμά τό Διοικητικό Συμβούλιο
του αγαπητού μου ΑΡΗ για την τιμή
που αποφάσισα να μου κάνει με
την εκδήλωση που μοι ανακοίνω-
σε. Την αποδέχομαι γιατί προέρχε-
ται από φίλους ηλικρινής και αγα-
πητούς κι ακύλη γιατί προέρχεται

από τον Σίλλοφο που υπήρξε συν-
τράτης βτηνός ή ημψυχωτής -
και ενισχυτής δά' λητα - θέμε
γάλο βαθμό της τιμητικής προ-
φοράς μου θών κ' έπρο και του
δυνατούται πιο πολύ από κάθε
άλλον, γιατί την παλαιά προπα-
θία μας την συνέχισε με άει-
οσύνητο τρόπο"

Για άλλη μια φορά λοιπόν, ο Σ. Μ. μας τιμά
τόσο πολύ και λέω "άλλη μια φορά" γιατί
κάθε προηοίμενη συντηαία του ΑΡΗ μέλιν
άγαπημένο τον μαέτρο - κι υπήρξαν τόρες
πολλές - άποτηρούε πάντοτε μια ιδιαίτερα
μηλοία τιμή για το Σωματείο μας.

"Όταν στα 1938 ο Σ. Μ., νέος τότε κι
άγνωστος στο πλατύ κοινό μουβικός, έμπα-
νε στο παλιό οίκημα του ΑΡΗ και στο
Διοικητικό Συμβούλιο που τον υποδέχτηκε
δήλωνε πως αποδέχεται την πρόταση που
του έγινε για να οργανώσει Μουβικό Τμή-
μα στο Σωματείο, κανείς δεν φαντασό-
ταν πως έκτινε ακριβώς τη στιγμή δε μ-
χιωνόταν το οικόδομημα της μετέπειτα

μουσικής κινήσεως και κουχτούρας τῆς
Λεμεσού κ' εἰδικότερα τῆς χωρωδίας
Μουσικῆς τοῦ τύπου μας. Γιατί εἶναι ἡσο-
νός ἀναμφιβόβητο πῶς χωρωδία εἶναι
Κύπρο ἔφτιαξε ὁ Σ.Μ. κ' ἡ χωρωδία αὐτὴ
ἔταν ἡ χωρωδία τοῦ ΑΡΑ πού, 40 χρόνια
μέτα ἀπὸ τότε, ἔξαμοχουδινὰ ὑφίστα-
ται καὶ νὰ παρουσιασθεῖ ὁραθὴ ἀξιόλογη
γιατὶ ὁ πυρνας τοῦ κατοπινοῦ τῆς ἐκ-
μάτος, ὁ ματὸρος ὁκτ. Μαρῖνος Μιτῆλλας
κ' ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ Μῆχη τῆς ὑπὲρξαν
μαθητῆς καὶ δημουρφηματα τοῦ Σ.Μ.
πού τοὺς εἶχε μεταδύθει τὴν ἀγάπην καὶ
τὸ μῦρακι γιὰ τὴν χωρωδιακὴν μουσικὴν.

Ὁ Σ.Μ. ἐποῦδαθε ἐπὶ Λονδίνου ἐπὶ
Trinity College of Music κ' ὑστερα ἐπὶ
Παρισί, ἐπὶν Ecole Normale de Musique
καὶ ἐπὶν Schola Cantorum, ἀνάττερα
θεωρητικὰ, πιάνο, βύνδθον καὶ διέδωνον
ὄρχήστρας κοντὰ ἐφ' ἐφημομένους ὁακκά-
χους τῆς ἐποχῆς κ' ἀφῶν πῆρετ τὰ διηγή-
ματα τοῦ γυρίοθ ἐπὶν Κύπρο κ' ἔγκατα-
στάθηνκ' ἐπὶν Λεμεσού ἐπὶ 1934 ἰδρύον-
τας ἀμφὸως τὸ Ὀδῆιον Λεμεσοῦ καὶ τὸν
Σύλλογον Συναυχιῶν καὶ Στεκινάντας ἔτθι.

μια σημαντικώτατη μουσική κίνηση. Τόν
 Σ.Μ. πολλοί τον θεωρούν λευκωτικό. Η άξι-
 οθια είναι πως γεννήθηκε στη Λευκωσία.
 Όμως η λευκωσία είναι έκταση που τον προ-
 ωθήθηκε, τον ἀγκυράρισε, τον ἀγύρησε,
 τον ἐκτίμησε και τον βεβαίωσε και
 πάνω απ' όλα: τον καμάρωσε και τον
 καμαρώνει εάν δικό της όφραμα, για-
 τι δίχουρα κι ἄφοβα μπορούμε να πού-
 με πως ὀγκωμένη ~~και~~ οχεδόν ἡ μουσική
 κίνηση και δραστηριότητα της λευκω-
 σικινᾶ ἀπὸ τὸν ἀγαπημένο της μαέτρο.
 Αὐτὸς διδάσκει κι αὐτὸς ἐνέπνευσε. Κι ἄρ-
 γότερα πάλι, ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὴν Κύπρον,
 αὐτὸς καθυπόσχεσε κι αὐτὸς συστημα-
 τικά δεξιά καὶ καὶ κανένας ἀξιολογοῦ
 μουσικῆς περὶ πᾶς. Μὲ τὴν χορωδία
 τοῦ ΑΡΗ, γιὰ 18 χρόνια, ὁ Σ.Μ. ζῶσε
 τόσες πολλές συναυλίες ὅσες εἶναι κύπε-
 ροὶ τὴν ἀδύνατο νὰ τις ἐταριδρῶσου-
 με. Ἰδιαιτέρη ὄμως μυσία δὲ πρέπει νὰ
 κάνουμε ὅτι δύο συναυλίες - σταδμοὺς γιὰ
 τὸν τόπο μίας: Στὸ θεατὸριο "Δημοκρατία"
 καὶ στὴν ὄπερα "Διὸς καὶ Αἰντίας" ποὺ
 αὐτῶν ἀντιβίοντα ὅτι 1951/5' 1952

Στις συναντήσεις αυτές μαζί με τη χορωδία μας συντηρήστικη ή ορχήστρα "Mozart" της Αθηνών και μέλη της φεγγαρομουσικής της Αθηνών και έρ άνω μί είχαν κληθεί και βοήθησαν από την Ελλάδα που μαζί με τους δικούς μας βτηρήσαν τα έργα και κάτω από την μεθαμέττα του Σ.Μ., έχοι μαζί, βτησαν παραστάσεις που και για την τωρινή άνω μί έτοιμη δαί άποταχούσαν πραγματικό και χημικό και καλλιτεχνικό άδχο.

Κρίνοντας την τότε μουσική προφορά του Σ.Μ. προς τη μέτρο από τη δράση της χορωδίας του ΑΡΗ, μπορούμε να τη χαρακτηρίσουμε, έπιβό άιτητα, πολύ άδιόλομη. Αν έρως την προφορά αυτή την κρίνομε από τα άποταχόμενα της δουλειάς του και καθήρη της Μουσικής, δαί πρέπει να τη χαρακτηρίσουμε ηραβτιχ, έ άνωμα περιβόητο: κοροβιαία. Ο Σ.Μ. διορίστικη έπι βρωβόλο Ατμείο έπι 1941 και άιδάξε έ αυτό μέχρι τα 1956. έαι έ αυτό το διάστημα άρταξε το ~~καλλιτεχνικό~~ μέχρι τότε ταπεινό μάθημα της Ώοιτής και το μετάταχθε

οἱ μαθηματῶν Μουσικῆς Ἀγωγῆς καὶ Παιδείας.
Μᾶς διδάσκει τὴν θεωρίαν τῆς Μουσικῆς ~~καὶ~~
ἀλλὰ παραλληλῶς καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς
καὶ τὴν ἔξισχίση τῆς καὶ τὴν δομὴν τῆς
καὶ τὴν ρίθμῶν τῆς. Καὶ κατὰ φέρεινὰ κάνει
τοὺς μαθητῆς τοῦ ναὶ δοῦν τὸ μαθηματῶν
τῆς Μουσικῆς εἶναι ἕνα μέτρον ἢ ἄλλο ἔξισχίση
τῆς πνευματικότητος τοῦ ἀνθρώπου. ~~καὶ~~
Μὴ τὴν πρωτοποριακῆς, ἢ ἄλλο τὴν ἔρχομαι,
ἀποδείξει διέκων καὶ τὴν ἔχουσαν εὐνοίαν
οἷς ποὺ ἀποχουδαῖσαν, μὴ τὴν πρὸς φέρειν
Σχοχικῆς χορῶν ποὺ ὀργάνωσι καὶ μὴ
καὶ ἄλλο ἔξισχίση ἄλλο μὴ ἔξισχίση, ἔξισχίση
τῆς ἀντίθετης ὀφραγίδα τῆς δημιουργί-
ας τοῦ ~~καὶ~~ ὅτῃν μετέπειτα μὴ ἔξισχίση δρα-
στηριότητα τῆς Αἰμῆς.

Ἀπὸ τὴν περίοδον ποὺ ὁ Σ. Μ. δίδαξε ἐπὶ
Γερμανίᾳ καὶ ἔξισχίση ὅτῃν Αἰμῆς, παρὰ πρὸς
ἀσφαλῆς ἔχει νὰ συμπεριεῖ μὴ νοσταλγία
καὶ συγκίνησι. Καὶ μὴ τὴν ἴδια νοσταλ-
γία καὶ συγκίνησι τὸν θυμῶνται ὅσοι
ζουνοῦν τῆς ἔρχομαι οἱ συμπεριεῖ τῆς
καὶ ἰδιαιτέρα οἱ μαθητῆς τοῦ καὶ οἱ συνα-
σθηφοὶ τοῦ μὴ τοὺς ὁποῖους δέδουκε μὴ
φιχία ἵστω ποὺ συνεχίζεται μὴ πρὸς ὅτι μὴ.

α κι αντίχει ἄφοβα θνήσκω μαόλα τος χρόνον.

Μέχρι τὰ 1956 πού ὁ Σ. Μ. ζήτησε ὅτι
Λεμεσό, ζήτος ἀπὸ τῆ δραστηριότητα πού
ἀναφύεται, τὴν τοπικὴν, τὴν κυπριακὴν, εἶ-
χε ἀναπτύξει, παραλλήλως, καὶ μὴ ἀλλοι,
διηκῆ, πρὸ γενικῆ καὶ πρὸ πρὸ μεγάλης
βουδαιότητας, πού τὸν εἶχε ἴδω καθιέρω-
θη ὡς μουσικὴ φουογναμία μεγάλης ἀσίας.
Κι' αὐτὴ τὴ μουσικὴ φουογναμία καθ' ἑστὸ
Υπουργεῖο Παιδείας τῆς Ἑλλάδας πρὶν ἀνα-
χῆται τὴ διηκῆ τος κρατικῶ ἔδου
Θεσσαλονίκης. Ὁ Σ. Μ. τῆρικὰ ἀποδῆχτηκε
τὴν πρῶτα βῆ κι' ἔτσι ἀνεῖλαβε τὰ νῆα
του καθιέκοντα τὸν Μάρτη τος 1957 ἀφοῦ
ἀποχαιρῆται μὲ θυμῶ τῆς Κύπρου.
Μεταπρῶτος γοητὸν ἀπὸ καθιέρωσις Γυμνασίου
ὡς διηκῆ τῆς κρατικῶ ἔδου, πρῶτα
ταπρῶτος ἀλλοι εἶνα παραπρὸς μεγάλο
ἄγμα πού πρὶν ἴπαισαν ὅλο ἡ
λαμπρὴ πρῶτα τὸν κι' ὁ ἀκέραι-
ος τῆς μὲ καὶ πρῶτα χαρακτηριστα,
καὶ, βῆ βῆ, τὸ βῆ τος μέχρι τὸς
ἔρσαν ταν, βῆ τῆ, βῆ τῆ, μουσι-
κολογικὸ καθιές ἐπί τος κι' οἱ δραστηριότη.

της που είχε αναπτύξει σε συνθήκες, σε δικ-
χέσεις που ζούν, σαν διδόντων αρχιόβρα
κ.λ.π. κ.λ.π. Σαν συνδίζω, ο Σ.Μ. είχε
ως τότε παρουσιάσει έργαβία που πηρι-
λαμβάνει συνθέσεις για αρχιόβρα, μαι
όπτα - την όπτα "οδύβρια" με χιμπερ
το δικό του - μουβική όκυνής για τρα-
μώβης κι ένα μπαλλέτο, διάφορες καν-
τάτες, μουβική δωματίου κι άκόμ
κομμώτια για πιάνο, για άρπα και άρ-
κετά τραγούδια.

Στα 1945 ο Σ.Μ. έξέδωκε ένα ~~βιβλίο~~
βύγραμμα σε δύο τόμους, την "Αρμονία
της Σύγχρονης Μουβικής." Το έργο αυτό
είχε καλή πολύ μεγάλη εντύπωση στους
διδόντες μουβικούς κύκλους κι είχε κρι-
θεί σαν το άρτιώτερο έργο του είδους
του στην Παγκόσμια μουβική φιλοσοφία! Άλ-
λά η βύγραφική του έργαβία σε περιορι-
ζόταν μόνο σε αυτό το μνημώδες έργο.
Πηριλαμβάνει πολλές μελέτες που άφορούσαν
στην Άρχεική Μουβική, τη Λαϊκή Κυπρια-
κή Μουβική, την Ντύττερν Έλληνική, κι
άκόμ ποία πολλα άρρα δημοβικη-
μένα σε Έλληνικά, Άγγλικά και Γαλλικά

Γερμανικά. Σπουδαία επίσης θεωρείται η
 αρθρογραφία του στο Άγγλο μουσικό Λε-
 ξικο "Grove" όπου ο ότι αφορά την Έλλη-
 νική Μουσική και τους Έλληνες συνθέτες.
 Κι εππρόσθετα μ' όλη αυτή την δράση,
 διηύθυνε αρχιόστρες, ήδυνε διαλέξεις σε
 τρεις γλώσσες, συνθέσεις δικές του μετα-
 δίδονταν από διάφορους ραδιοφωνικούς
 σταθμούς κι οι προσκεκλημένοι για να παρη-
 ρηθή σε συνέδρια διαδύχονταν ή μια
 ήν άλλη. Έτσι, πήρε μέρος σε διεθνή ~~συνέ-~~
 συνέδρια στη Βασιλία, στη Βελγία, στην
 Οπάτσια, στη Μαδρίτη, στη Μαγιόρκα,
 στις Βρυξέλλες, στο Όσλο. Κι ακόμα, στο
 Λονδίνο εκλέχεται στα 1952 μέλος
 του Διεθνούς Συνεδρίου ανάμεσα σε
 300 συνέδρους από 40 χώρες του κόσμου.

Κι αναλογιζόμεθα, φυσιολογικά, η αρχή
 της επίσημης αναγνώρισης αυτού του
 έργου. Από τα 1948 εκλέχεται Μέλος του
 Εκτελεστικού Συμβουλίου της Διεθνούς
 Εταιρείας Λαϊκής Μουσικής (κι ήταν εκ-
 λέχεται μετά καθ' έτος για μια ετήσια
 θητεία), στα 1952 γίνεται Επίτιμος
 Έταίρος του Trinity College και στα 1957

Μέλος της Κριτικής Επιτροπής του Εθνικού
~~Μουσικού~~ Μουσικού Διαγωνισμού της Ουαλτίας

Αυτή, λοιπόν, τη διασημότητα έχασε
η Αρμτς και κέρδισε η Θεσσαλονικη
και κατ'επίκταση ολόκληρη η Ελλάδα
που, στο πρόσωπο του Σ.Μ. Βενιζέλου από
τους ελαχίστους υπεράσπιους της Μουσικής της
Πατρίδας αυτά έβλεπε, ο Σ.Μ. και η Αρμτς
ποτέ δε δικαιώσαν τον έγκωμιο και βτηνο
θεώρησε ο μαέστρος, στις καθημερινές
σχολές επεξεργασίας του ποτέ δε παράχρησε
να βλέπει φίλους και γνωστούς των παλαιών
εμπρών και να δίνει τις γνώμες του και
την ευμβουλή του άπειρα άδυσία ποτε σχετι-
κό μέ την μουσική πρόσθε και κίωμα.
Και, βίβλια, ποτέ δε παράχρησε να πη-
ραθεί από τον ΑΡΗ και να οφείθη τα χεί-
ρια των φίλων που τον καλωσόρισαν και
τον χαιρόντουσαν και πάντα ρωτούσε
με ενδιαφέρον ιδιαίτερα να μάθει για
τις δραστηριότητες του Σωματίου του,
με ποιο τρόπο δά μπορούσε ο ίδιος να βοη-
θήσει κι' άλλο μιν να παραποληθεί για την
άθλητη πορεία του ΑΡΗ στο ποδοσφαιρι-
κό πρωτάθλημα. Μας ρωτούσε βτηνότητα:

Τοιαῖα δὲ εἶδη ἔχουμε στὸν βαδμολογικὸ πίνακα... ἀπὸ τὸ τίθασ; κτλ ὁ κόσμος τῆς Αἰμ-
 βά παρακοροῦσθε ἀπὸ μαυρὰ με μὲ μὲ-
 χο καμὰρι τὴν κατακόρυφα ἀνοδικὴ
 πορεία τοῦ Σ.Μ. κτλ ἔνοιωθε πὺς ἀντανα-
 κλοῦθε στὴν πόλιν καθὲ καινοῦργια ἐπι-
 τυχία του.

Οἱ ἐπιτυχικὲς ἀρχὲς νὰ διαδίδωνται
 ἢ μὴ τὴν ἄλθιν. Πρῶτα διορίζεται μέγιστος
 χρηματοκὸς τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας Βορτι-
 οῦ Ἑλλάδος κτλ ἕτερα, ὅταν ἔγινε κρατικὴ
 Ὀρχήστρα Θεσσαλονίκης, Γενικὸς Διευθυντὴς
 τῆς. Ἡ Ὀρχήστρα αὐτὴ ἔδωκε βυναυχίς τόσο
 ὑψηλοῦ ἐπιπέδου καὶ διασημοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ
 ἄξιολογο βυγκρότημα ποὶ ἔκανε ἄχαις τοῖς
 εἰδικοῖς νὰ ἰκφραῖσωνται, κοχακτικότη-
 τα καὶ με πραγματικὸ δυνάμει πρὸ τὸ
 σημιονεῖ τῆς. Μετὰ, ὁ Σ.Μ. διορίζεται Μέγιστος
 τοῦ Γνωμοδοτικῆς Συμβουλίου τοῦ Ἐπανεπι-
 οῦ Παιδείας καὶ τοῦ Ἐπανεπιτοχισμοῦ,
 Μέγιστος ~~τῆς~~ τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου τῆς
 Ἀκαδημίας Μουσικῆς κτλ ἕτερα τὰ ἀπ-
 νέμονται ὁ τίθασ τοῦ Τεσσαρῶν τοῦ φοινικος.
 Ἀμέως μετὰ, ἐκλέγεται Ἐταῖρος τῆς Ἀμ-
 ρικανικῆς Ἐπιμοσολογικῆς Ἐταιρείας,

Πρόεδρος τῆς Καθηγητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς
 Ἐθνικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, Ἀντιπρόεδρος τῆς
 Ἐνώσεως Ἑλλήνων Μουσικῶν καὶ Ἀνα-
 γηγότης τοῦ Συμβουλίου τοῦ Αἰθιόπ. Μου-
 σικῆς Διαγωνισμοῦ τοῦ Langollen τῆς
 Βουλγαρίας.

Ἐν τῇ μεταδίδει οἱ Σίνοι συναρμολογοῦνται, δὲ
 ὑπορροῦνται καὶ πάλιν, ποῖός να τὸν πρωτο-
 κατῆβι ἦττ για να ἀποτελεῖται Μῆκος κερ-
 τῆς Ἐπιτροπῆς οἱ Αἰθιόπ. Διαγωνισμοῦ
 ὅπως ὡς Ατρεζο, ὡς Βολζανω, ὡς Βάρνα,
 ὡς Μοντρέ, ὡς Cork τῆς Ἰρλανδίας κ.α.,
 ἦττ για να παραβῆτι βε ντα συντόρια, βε
 ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ὅποια θεωροῦνται, ὅπως ὡς
 Μόνη, ὡς Βιέννη, ὡς Κερμπικ, ὡς Ν. Υόρκη,
 ὡς Γυράτς. Παράχρηλα ἡ φέρμα του βαν μα-
 ἔβλαν θεωρητικῶς τῶν πρῶτων θεωρητικῶν βῆτων
 του καὶ τοῖ ἐτοιμαῖσουν τιμητικότητας
 ὑποδοχῆς ὅπου πρῆναι. Μετὰ ἀπὸ σχετι-
 κῆς προκλήσεως, λοιπὸν, διηδύνει τῆς Συμ-
 φωνικῆς Ὀρχήστρα τῆς Γαλλικῆς Ραδιοσυμ-
 φωνοῦ, τῆς Ἰταλικῆς, τῆς Ρουμανικῆς,
 τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρα τῆς Ν. Υόρκης,
 τῆς Ἐθνικῆς Ὀρχήστρα τῆς Φιλιππινῶν καὶ
 ἑπίσης διάθεσις Ὀρχήστρα ὡς Μπᾶντ-Ὀρμτ

της Γερμανίας, στο Υάβιο, στο Μπράσοφ της
Ρουμανίας κ.ά. Εξυπακούεται, βέβαια,
πως εκτός από τις Σίντς έχει διευλί και
Ελληνικές Ορχήστρες, όπως την κρατική
Αθηνών, την κρατική Θεσσαλονίκης, τη
Συμφωνική της Ελληνικής Ραδιοφωνίας
κ.ά. Η μουσική δραστηριότητα του
βρίσκεται στο απόστη της κι αρμόνοντας
τόν κόσμο ότι παραλήπει να δίνει δια-
χέτες σε διάφορες εκδόσεις που τον
καλούν, σε παντοπωρία (στην Αμερική),
διαχέτες από το Β.Β.Σ. κ.ά. και κι επι-
προβάττα, τα έργα του εκδίδονται από
Σίνους εκδοτικούς οίκους, από την Ένωση
Ελλήνων Μουσουργών και από το Υπουρ-
γείο Παιδείας κι οι συνθέτες του, κυρίως
οι Συμφωνικοί, εκτελούνται από τις δια-
σημώτες Ελληνικές κι Σίντς Ορχήστρες.
Γίνεται, έτσι, ο Σ.Μ. με το έργο του άξιως
πρόβου της Ελληνικής Μουσικής και η
αυτό ακριβώς το Έργο του η Ακαδημία
Αθηνών βραβεύει τον Σ.Μ. στα 1974, τι-
μώντας, έτσι, την μετρία του προφορά.

"Όταν κτύπησε τον τόπο μας η ευφορά
της προόδου και του παχίμου, ο Σ.Μ.

ήτινα εἶ αὐτός τοῦ κραυροβοχημένου νη-
θίου μας, ἔνοιωθε τὴν ἀνείτητη τραγωδία
τοῦ καὶ συνασθάνουκε τὸ χεῖρος τοῦ νὰ
πολεμήσει. ~~καὶ~~ καὶ πολεμήσει μετὰ τὴν ἰσχυ-
ρική του δυνάμει καὶ κουράσει
εἰ ἔχῃ δὲ ὄθους εἶχανε τὴν τύχη νὰ τὴν
ἀκούθουν τὴν κανούρηια τοῦ Μουβίκι, τὴν
μουβίκι δὲ ὅτιους τῶν δύο μεγάλων ποιη-
τῶν τῆς Ρωμιοσύνης ποὺ εἶχε μέχρι
τότε νὰ μεγαλοποιήσει, τοῦ Γίφτου καὶ τοῦ
Βαβίδη Μικανδίου. Γιατί τοὺς ἄλλους δύο,
τὸν Παλαμῆ καὶ τὸ Σολωμῶ, τοὺς εἶχε
στύσει τὴν γραφὴν τοὺς μετὰ τὴν μουβίκι του
παλαιότερα. Ὅσοι ἀνυπάρχουν τὸν Σ. Μ. εἶδον
πόσο πολύ διαπνέεται ἀπὸ ρωμαεὸ πατρι-
ωτικὸ παχμῶ. Τὸν παχμῶ, λοιπὸν, αὐτό, τὸν
εἶχε πρὸ παχμῶ εἰσχετεύσει ἐπὶ μουβίκι
τοῦ μεγαλοποιήσας ἀπὸ τὸν Σολωμῶ τοὺς
"ἑλεύθερους τραγορκεμένους" καὶ ἀπὸ τὸν Πα-
λαμῆ τὸ "Πανηγύρι τῆς Κακιάρας" (ἀπὸ
τὸ "Δωδεκάχορ τοῦ Γίφτου") καὶ τὸν "Τά-
φο". Τώρα, ἡ κυπριακὴ τραγωδία τὸν ἔκ-
πνέει καὶ μεγαλοποιεῖ τὴν "Ρωμιοσύνη" τοῦ
ποιητῆ τῆς Κύπρου Βαβίδη Μικανδίου,
καὶ τὸν "Ἕγνος καὶ ἔρνος γιὰ τὴν Κύπρον".

του μεγάλου Γιάννη Ρίτσου. Κι είχαμε, έτσι,
και το αντίβραχια των έργων αυτών, αλλά
μια συντηρία του Σ.Μ. με την χορωδία
του ΑΠΗ. Την πρώτη τους έκτιχθη την
δυομισημισητά περί Σιντανα. Δόθηκε το Νό-
βεν του 1975 στο Δημοτικό Θέατρο της
Γενικεύσεως αφού προηγήθηκε εντονάτατη
προετοιμασία της χορωδίας από τον μακ-
ροτρο Μαρίνο Μιτέλλα που κράτησε τρεις
περίπου μήνες. Το θέατρο ήταν κατα-
κτετό. Στην πρώτη θερά του ξδωβτη, ο
Εδναρχης μας, ο βτικός του Ρίτσου να
χρη για την άριστη μορφή που έφαιλμω
δούσε τάγια κι η μουσική του Σ.Μ. να
χρη για φόντο ηθεκράτη μελωδία Βυζαν-
τινής. Στη βικινία ο Σ.Μ. με την χορωδία,
με τον βαρύτονο John Μοδινό, τον παχινό
τον μαδότη του Γυμνασίου της Αθήνας,
και την Έλνα Παπαδοπούλου, την παχινό
τον μαδότη, στο πρώτο. Το καινό παρα-
κοχονδούσε βουβό κι άβείχεντο, κι ύβηρα,
ξαιφνικά, άκοχούθησε η δύελλα των χη-
ροκρατιμιάτων κι η άποδίκη του συν-
θέτη και μαέστρου. Ο Αρχιεπισκόπος Μα-
κάριος που έκτιμώσε βαδύτατα κι άγαπούσε

ταρα πολύ τον Σ.Μ., τον ευχαιρτι. Έκδηλα
~~Ευκίνημενος~~ ευκίνημενος. και τα ευχαρητήρια
αυτά κι οι θερμές ηδονώθεις του κοινού
δίνουν στο μαέτρο την ικανοποίησιν τις,
ναι, Έκαντ το χροος του και πολήρωσε
κι αυτός μέ τις μουσικίς του. Το πρό-
γραμμα της παραστάσεως αυτής ήχογρα-
φήθηκε σε δίσκο από το Ρ.Ι.Κ. κι ήπο-
θεαμνίθη τις βτηνή, βτηνότητα, ήπαφί-
που διαίρηται ανάμτβα στο δημιουρ-
γία και τα δημιουργήματα του, τή χορωδία
δη. του Συμπατίου μας και τους παχούς
τον μαθητές.

Τό να βραβείθη κάποιον ή Ακαδημία
Αθηνών ήνα ήπνωδότη, πολή τιμητικό.
Τό να τον βραβείθη ήμω, δύο φορές ήνα
κάτι που προκαλή πραγματικό θαυμα-
σμό για τον βραβευμένο. Κι αυτό τό
θαυμασμό ήνοιώθη ή πνευματικός κό-
σμος τής Ελλάδας κι ήδιαίτερα τήσκό-
πρου, όταν πληροφορήθηκε, στις 29
του περασμένου Δεκέβρη, τήν τιμη-
τική βράβευση του Σ.Μ. από τήν Ακα-
δημία, για δεύτερη φορά. Η βράβευση
αυτή του ήπουτήθηκε ήδικά για τό

ἑαυτοῦ τοῦ βιογραφικὸ τοῦ ἔπιτηγμα,
 στὴν Ἀγγλικὴ γλῶσσα, τὴν "Εγκυκλοπαι-
 δεια τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Μουσικῆς",
 ἔργο ποὺ προκίχθη βιδύτατη αἰθέρη στὰς
 διθονεὶς μουσικολογικοὺς κύκλους κ' ἀπ-
 ῥαβέ τις κυχακτικώτερη τῶν κριτι-
 κῶν. Χαρακτηριστικῶς, ἡ κριτικὴ τῆς
 καίτης Ρωμαιοῦ στὴν ἔφημερίδα "κα-
 θημερινή" τῶν Ἀθηνῶν τῆς 16ης 1ῆς Μαρτίου 78.

"Ἡ ἔπιχολὴ τῆς Ἀγγλικῆς γλῶσσας
 δικαιώταται, γιὰτὶ προκίχεται
 γιὰ ἕνα ἔπιτηγμα τῆς Διθονεὶς
 μουσικολογίας ἐἰ ὄχι τῆς Ἑλληνικῆς"

Καὶ παρακαλεῖται,

"Ἡ Ἐγκυκλοπαιδία τῆς Ἀρχ.
 Ἑλληνικῆς Μουσικῆς 1ῆς Σ. Μ.
 εἶναι ἕνας προκίχτος θησαυ-
 ρὸς ποὺ προκίχεται στὴν μελέ-
 τῃ τῆς Ἀρχ. Ἑλλιν. Μουσικῆς."

Καὶ τελευτᾷ ἔτσι:

Ἐὸς ἔργο ἑνὸς μόνου ἀνδράπου,
 ἡ Ἐγκυκ. τῆς Ἀρχ. Ἑλλ. Μουσικ.,
 προκίχθη δαυμαθίως ἔσ ἔργο
 ἑνὸς ἀνδράπου ποὺ οἶε εἶναι μόν-
 ο μουσικολόγος ἀλλὰ συκρόνως.

και συνδινω με πλουσιον
εργο, μαετροσ και παιδη-
γωγισ, με πυκνισ, διδων
δραση, προμαγει ελθινος εφοσ"

Κύριοι Υπουργοί, κύριε Έπαρχε, κύριοι Βου-
λευτές, κύριε Δήμαρχε, κυρίες και κύριοι,
τόν άνθρωπο αυτό, τόν δημιουργό,
τόν συγγραφέα, τόν καλλιτέχνη που τιμά
τόν Έλληνισμό κι έντιμώς ιδιαίτερα
τών Κύπρου με τό ήθος του και με τό
εργο του, τόν καχίθαμε άπύφτ εμείς,
ένα μικρό Σωματίδιο, για να τόν τιμή-
θούμε. Χρεισμοποιήθαμε όμωσ χανδαμέ-
νη έκφραση κι αντίκριθαμε τόσ όρους,
κι αυτό τό δηλάθαμε από τήν άρχή. Άσ
τών άχχάσουμε, λοιπόν, τήν έκφραση κι
άσ ποείμ πύε τόν Σ.Κ. τόν καχίθαμε
άπύφτ για να τόν ευχαριστιθούμε: Για
όσα μάσ διδάξε, για όσα μάσ έχει εμ-
πνεύσει, για όσα μάσ έχει προσφέρει.

Φίχτατε μάσ κ. Μιχαηλίδη,
Έχουμε έτοιμάσει για εύσ μια ένα-
μνηστική πλάκα για να εύσ θυμίζει.

τὴν ἀποψινὴν μας συγκεντρωθῆναι καὶ δύο
τελευταία λόγια ποὺ δέχομα ἀκούμ
καὶ εἰς ποῦμα. Ὅτι δηλ. περιμένουμα
μὲ ἀνυπομονησία τὴν τιμὴν μᾶς προ-
σέχους μας συντηρησίας βασιβικῆς
ἐτὼν παλιν ἀκατάλυτο ἀεθμὸν μας καὶ
τὴν ἀμοιβαία ἔκτιμῆσθαι καὶ εἰς εἰκό-
μαστέ ὀχόφουχα συνέχισθαι τῆς ἰουκῆς
καὶ χαμπρῆς προεφορᾶς εἰς. Δεχθεῖτε
τὴν μᾶσι μὲ τὴν ἔκφρασθαι τῆς μετῆλθης
ἀγάπης τοῦ Σωματείου εἰς.